

Pogrzeb Bronisława Kawęckiego, bohatera „Solidarności” zegnali bliscy, przyjaciele, władze

W sobotę żenaliśmy Bronisława Kawęckiego, działacza opozycji antykomunistycznej, bohatera Solidarności oraz przewodniczącego Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Protestu Robotniczego Czerwiec 1976

Antoni Sokołowski

W sobotę 5 września odbył się pogrzeb Bronisława Kawęckiego, działacza opozycji antykomunistycznej, bohatera Solidarności oraz przewodniczącego Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Protestu Robotniczego Czerwiec 1976.

Zmarłego w kościele pod wezwaniem Jana Chrzciciela przy ulicy Rwańskiej żegnała rodzina, najbliżsi, przyjaciele, koledzy, parlamentarzyści, działacze Solidarności. Przy ołtarzu stanęły poczty sztandarowe „Solidarności” oraz delegacje związkowe. Oprawę muzyczną nabożeństwa zapewniła Radomska Orkiestra Kameralna.

Wśród żegnających Zmarłego była najbliższa rodzina Bronisława Kawęckiego, a także poseł Marek Suski, przewodniczący Rady Mie-

W kościele farnym msza za zmarłego Bronisława Kawęckiego.

skiej w Radomiu Mateusz Tyczyński, prezes Klubu Inteligencji Katolickiej w Radomiu, a także były poseł i wojewoda radomski doktor Jan Rejczak, radny Artur Standowicz, dyrektor II Liceum Ogólno-

kształcącego w Radomiu Dariusz Żytnicki, była radna Agata Morgan, były radny i działacz związkowy Kazimierz Staszewski oraz były wiceprezydent Radomia Krzysztof Telka.

W „Solidarności”

Bronisław Kawęcki zmarł w wieku 72 lat, w sobotę, 29 sierpnia. Urodził się 29 kwietnia 1954 roku w Sandomierzu. W 1979 roku ukończył Zaoczne Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Radomiu. W latach 1973-1979 był wychowawcą w Państwowym Domu Pomocy Społecznej dla Dzieci w Radomiu, a następnie, w latach 1979-1982, kierownikiem magazynów centralnych w Przedsiębiorstwie Zaopatrzenia Lecznictwa Cezal.

Od września 1980 roku działał w „Solidarności”. Był organizatorem Tymczasowego Komitetu Założycielskiego w Przedsiębiorstwie Zaopatrzenia Lecznictwa Cezal.

Był także członkiem prezydium i zarządu Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego oraz Międzyzakładowej Komisji Robotniczej Regionu Ziemia Radomska.

W 1981 roku pełnił funkcję sekretarza grupy mediacyjnej związku „Solidarność” Ziemia Radomska do rozmów z delegacją rządową. Był także przewodniczącym Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Protestu Robotniczego Czerwiec 1976.

13 grudnia 1981 roku został zatrzymany, przewieziony do Aresztu Śledczego w Radomiu, 14 grudnia 1981 internowany w Ośrodku Odosobnienia w Kielcach-Piaskach, następnie w Radomiu. 11 stycznia 1982 roku przeniesiony do Szpitala Więziennego przy Zakładzie Karnym numer 2 w Łodzi, od 3 lutego 1982 roku ponownie w Ośrodku w Kielcach-Piaskach. 7 lipca 1982 roku został zwolniony.

Był współzałożycielem Komitetu Obywatelskiego Ziemia Radomska, pełnomocnikiem komitetu wyborczego Jana Pajaka w wyborach do Senatu 4 czerwca 1989 roku, organizatorem akcji plakatowych i ulotkowych.